

תת"ע 3854/10/18 - מדינת ישראל נגד רון ברודו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 18-10-3854 מדינת ישראל נ' רון ברודו
לפני כבוד השופט שרת קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז אלדר

המאשימה

נגד

רון ברודו

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.5.18, הودעת תשלום קנס בגין אחיזה/שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלאן - הדוח), עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המויחס לו וטען: "אני לא מודה. הדבר זה לא קרה. היה לי דיבורית. הטלפון היה בדיבורית, בהתקן. המקרה שלי שהיה לי את המתקן של הדיבורית, כל האמת, המתקן הדבק שלו היה רופף. הטלפון נפל מהדיבורית, לא הרמתי אותו חזרה. אני עם המתקן של הדיבורית, הוא היה מאחורי, הוא טען שראתה אותי מחזיק את הטלפון ביד שמאל. גם בתייעוד שהוא רשם, אין הגיאון. לא החזקתי שום דבר. כשאני מחזיק את הגנה, הטלפון נפל לרצפה שאני בכלל לא בגישה אליו. במתקן שהוא נפל, הוא בא ליפול עלי על הרגליים, בגלל הדבק שלו, הוא היה במצב שעוד שנייה נפל עלי, אז אני החזרתי אותו חזרה".

ביום 28.1.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ שי סולימה, עורך הדוח והוגש הדוח, שסמן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 24.5.18, בסמוך לשעה 10:30, נהג הנאשם ברכב בכיביש 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 19.3, נצפה על ידי עד התביעה, שנהג באופנו משטרתי לשמאלו, כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

השמאלית, מעל רgel שמאל ופנוי מופנות לעבר הטלפון.

העד הורה לנאשם לעזר את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "טלפון יצא לי מהמתkan ורק העברתי אותו....אני לא מרגיש טוב".

העד נשאל אם תיעד את סוג הטלפון והשב כי לא עשה כן וגם לא נדרש לצלם את הטלפון.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור ובמהלך הנסיעה, הטלפון נפל מהמתkan בו היה מונח, שכן, המתkan היה רופף ולכן, החזיר הנאשם את המתkan, בנגעה, אך לא אחץ את הטלפון הנייד בידו.

הנאשם נשאל והשיב כי העד לא נסע משמallow והוא הבחין בו לראשונה, כאשר זה עקף אותו משמאלו ובהמשך, השיב כי אינו זכור, שכן היה עסוק במתkan שעמד לפול עלייו ואילו הטלפון עצמו, נפל אל מתחת לכיסא הנהג.

הנאשם נשאל והשיב כי לא אחוץ דבר بيדו השמאלית, אלא ניסה לאחוץ במתkan והמשיך לאחוץ בו, כאשר העד הורה לו לעזר.

הנאשם הציג תמונות של מתkan להנחת טלפון נייד.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הריאות שהוגשו מטעם ושמעתן עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום וזאת מהניסיוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאיושם. העד נסע לשמאלו של הנאשם, כאשר הוא רוכב על אופנו משטרתי ויש לו שדה ראייה פתוח ולא הגבלה, אל תוך תא הנוסעים ברכב. העד תיאר כיצד הנאשם בטלפון הנייד וכי צד הפנה את מבטו לעבר המSizer.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. בעפ"ת 10-04-34806 פירמן נגד מדינת ישראל קבע כבוד השופט מודריק: "שימוש בטלפון אינו דוקא השלמת פעולה החיוגandi בネットת הטלפון, הנחתתו על ההגה ואחיזה בו במצב זהה כדי לב师生 הרכיב של שימוש". בעפ"ת 08/5675 סMPIRA BRONOV נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ביתן כי, כאשר שוטר כותב, שהוא הבחין בנאשם אשר אוחז ביד שמאל טלפון: "די בכך כדי להרשיע המערער". בעפ"ת 13-04-6936 מלכיאל יהוד נגד מדינת ישראל, קבע כבוד השופט סעב: "מתkan התקנות עשה שימוש בהתחלה במילה "לא" ובהמשך, חזר והשתמש באותה מילה בתוספת "ו" החיבור, במובן זה שתכליתה להוסיף לאיסור הראשוני, איסור שני ונוסף, קרי, המחוקק אסר תחילת את

אחזת הטלפון תוך כדי נהיגה, והוסיף ואסר גם את השימוש בו, כך שדי בביצוע אחת החלופות, כדי לבסס הרשות אותו נהג בעכירה לפי תקנה זו".

4. גרסת הנאשם לא עשתה עליו רושם אמיתי. אין די בטענה כי קיימים ברכב מתקן להנחת הטלפון הנייד ואכן, המתקן היה רפואי ומת ליפול, היה על הנאשם לפרקו או לסדרו, עובר נהיגה ברכב ולא במהלך הנהיגה. הנאשם הודה למעשה בפני העד, במעמד רישום הדוח, כי אחץ בטלפון הנייד ויש בכך משום "ראשית הודיה" בביצוע העבירה.

5. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריך, על עמדתו, כפי שנקבעה בתיק קודם, פרש רגב ולפיה :
"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר.... לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר לצד אינטנסטיבי, שעודתו עלולה להיות מושפעת מאינטנס של "ייפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הואצד מעוניין והוא עשוי באורך תחת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכחירה ולהצדיקה בעינויו. שנית, השוטר נהגה מיתרונו של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצוע, אינו עתר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישיית והוא עיקר בעוני, השוטר נהגה מיתרונו ההתמקדות ורכיב תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורך טבעי, אינו מקדים תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמדובר כנגד טענה בדבר ביצוע עבירה מצד (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחרור... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרונו של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבת הזהרתי עצמו, שכן עדות ייחידה הוצאה בפני במסגרת פרשנת הטבעה, הנתי קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, במעמד הצדדים